

gaaende Finansaar, maa jeg dertil dog bemærke, at der vist ikke er nogen Finansminister, som tiltræder sit Embede, uden at han vil finde, at noget saadant er Tilfældet, naar han tiltræder paa et Tidspunkt som det, hvorpaa den højtærede Finansminister kom til at beklæde Finansministerstillingen. Den højtærede Minister maa være opmærksom paa, at vi vel fik en Tillægsbevillingslov vedtaget, men at den vedtoges endog, inden Finansaaret sluttede. Der er jo derefter en Tillægstid, og man plejer at tage saadanne Udgifter, som fremkommer i Tillægstiden — og den er regnet til at være baade April og Maj — med ind under Tillægsbevillingsloven. I og for sig tør jeg paa ingen Maade bestride, at den højtærede Finansminister har faaet det foreløbige Overblik, hvorefter han har ment, at han i høj Grad trængte til de 10—11 Mill. Kr., her er Tale om, og da Lovforslaget, som sagt, er vedtaget af det høje Folketing, maa jeg anse det for overordentlig betænkeligt for det høje Landsting ikke at vedtage det; det er i Virkeligheden umuligt ikke at vedtage det.

Den højtærede Finansminister sagde trøstende sig selv og Meningsfæller, at naar han fremsatte dette Lovforslag, forsøgte at gennemføre det endog meget hurtigt, var det i Haab om, at han kunde faa de Mangler, der klæber ved den bestaaende Skattelovgivning, snarlig afhjulpet gennem nye omfattende Skatteforslag. Den højtærede Finansminister maa da have et godt Haab om at faa disse Forslag vedtaget. Rigtignok tilføjede den højtærede Finansminister, at han ikke som den tidligere Finansminister havde Flertal i begge de høje Ting og derfor i og for sig ikke kunde regne med nogen Sikkerhed for de Forslag, han fremkom med, men han syntes dog at have godt Haab om, at det vilde lykkes ham at gennemføre omfattende Skatteforslag, omfattende, saa vidt jeg forstod, baade direkte og indirekte Skatter, hele vort Skattesystem, saa at den foreliggende Lov kunde bortfalde — den gælder som bekendt kun eet Aar. Jeg vil haabe for den højtærede Finansminister, at dette kan blive Tilfældet. Jeg har naturligvis en Smule Tvivl, fordi jeg tilfældig har en personlig Erfaring om, hvor vanskeligt det er at gennemføre omfattende Skatteforslag, naar man ikke raader over et Flertal i begge Ting. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at den højtærede Finansminister vil besidde netop den Evne og Smidighed — ogsaa dette Lovforslags Fremsettelse er jo Tegn paa en vis Smidighed. —, som vil kræves til at føre saadanne store Forslag igennem den høje Rigsdag. I Haab om, at

dette vil lykkes for den højtærede Finansminister — jeg tror, at Reformforslag, der er af demokratisk Beskaffenhed, i høj Grad vil finde mit Partis Tilslutning —, anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, der er givet til Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget. Jeg er fuldstændig klar over, at det er ud fra noget forskellige, maaske vidt forskellige Synspunkter, man har gjort det, men jeg forstaaer, at man har samlet sig om den Linie, som jeg ogsaa mener ligger i, at man gennemfører det som en foreløbig Foranstaltning uden at binde sig hverken til Detailler eller Principper i Lovforslaget. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg anser det hele for at være et finansielt Spørgsmaal, et Spørgsmaal om Tilvejebringelse af Penge i Statskassen, og jeg tør ikke kvittere den eventuelle Indtægt, der ligger i denne Lov, før jeg kan skaffe mig Sikkerhed for, at man kan faa Indtægter paa anden Maade, og den Sikkerhed er jeg i hvert Tilfælde ganske vis paa ikke kan skaffes i Øjeblikket — om den kan skaffes senere, vil Tiden jo vise.

Jeg takker det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) for de Oplysninger, han gav mig om de Vanskeligheder, der med Rigsdagens nuværende Sammensætning er forbundet med saadanne Skattelovforslags Gennemførelse; jeg takker ham ogsaa, fordi han maaske gav mig lidt koldt Vand i Blodet, naar jeg troede, at det var noget, der kan gøres i en Haandevending. Jeg forstaaer godt disse Vanskeligheder, og det vil maaske være umuligt at finde en for alle tilfredsstillende Løsning. Men jeg tror, at Rigsdagen vil være tilfreds med at faa taget Problemerne frem til Afgørelse, og at man maa være enig om, at vort Skattevæsen i de senere Aar er blevet til paa en stærkt stykkevis Maade. Om det vil være muligt at tilvejebringe fuld Enighed om de Principper, hvorefter der skal beskattes, ved jeg ikke; men det var dog muligt, at der alligevel kunde opnaas et eller andet Resultat.

Jeg takker den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen), for Oplæsningen af en af mine tidligere Taler her i Tinget, ikke naturligvis, fordi jeg finder, at der er noget særlig godt ved den, ud over det, at jeg anerkender, at de Udtryk, der er brugt, netop udtrykker det, jeg mente og vilde sige. Det var for øvrigt ikke en Tale, jeg